

Všichni buďte jedné mysli, soucitní, plní bratrské lásky, milosrdní a pokorní, neodplácejte zlým za zlé ani urážkou za urážku, naopak žehnejte; vždyť jste byli povoláni k tomu, abyste se stali dědici požehnání.

1Pt 3,8.-9.

Červen 2017

CASD Valašské Meziříčí

Úkoly

3.6. – Proroctví a Písmo

10.6. – Falešní učitelé

17.6. – Den Páně

24.6. – Hlavní témata v Petrových listech

Rozpis učitelů a kázání

Datum	Učitel sobotní školy	Kázání	Sobotní škola mládeže
3.6.	Společná bohoslužba		
10.6.	K.Tyšerová	M.Wagner	Z.Pimková
17.6.	B.Mroček	B.Novotná	I.Burešová
24.6.	P. Chára	P.Kostečka	P.Chára

Blahopřání k narozeninám

3.6. – Jančová Jana

8.6. – Rosecká Božena

11.6. – Petrovičová Anna

18.6. – Petrovič Ján

ADRA Klub zdraví informuje

8.6. – Ve zdravém těle zdravý duch – Ivana Chmelařová

22.6. – Autem do Maroka – Petr Chára

Střípky z optiky

Když jsem byl požádán, abych napsal pár řádků do sborového buletinu, šéfredaktorka vůbec netušila, že moje nejlepší známka ze slohového projevu byla včelička. Dalším učitelům slovenštiny se můj projev už nikdy nezdál být dobrým. Nezbylo mi proto nic jiného, než hledat pevnou půdu pod nohama tam, kde jsem doma, totiž ve fyzice.

Základním předpokladem pro pozorování optických jevů je světlo. Nechci psát o jeho vlnové či kvantové podstatě, ale o světle, „ *19 které přišlo na svět, ale milovali lidé více tmu nežli Světlo; nebo skutkové jejich byli zlí. 20 Každý zajisté, kdož zle činí, nenávidí světla, a nejde k světlu, aby nebyli trestáni skutkové jeho. 21 Ale kdož činí pravdu, jde k světlu, aby zjeveni byli skutkové jeho, že v Bohu učiněni jsou.*“

At jsme fyziku ve škole nenáviděli, nebo ji měli v lásce, (což byla asi výjimka), nikdo z nás se neobejde bez svíčky, lampy, lustru či jiného svítidla. Přitom je řada lidí, kteří by se chtěli obejít bez zdroje světla (Žalm 119.) *105 Nun Svíce nohám mým jest slovo tvé, a světlo stezce mé. (Luk. 11.) 33 Nikdo nerozsvítí lampu, aby ji postavil do skryše nebo pod nádobu. Staví ji na svícen, aby příchozí viděli světlo. 35 Dej tedy pozor, ať světlo v tobě*

není tmou.

Velmi užitečnou pomůckou v životě člověka je zvětšovací sklo - lupa. Po čtyřicítce se lidem začíná zhoršovat zrak a bez brýlí se neobejdou. Lupou nepohrdnou ani koupěchtiví zákazníci, když si potřebují přečíst složení zázračného přípravku, který se právě objevil na trhu. Já osobně

používám lupu při čtení drobného písma, nebo když si potřebuji vybrat z prstu zadřenou třísku. *Lk 6. 42 Jak můžeš říkat svému bratru: „Bratře, nech mně, ať ti vytáhnu z oka třísku, když nevidíš trám ve vlastním oku? Pokrytče, vytáhni nejdříve trám z vlastního oka a tehdy prohlédneš, abys mohl vytáhnout třísku z oka svého bratra.“*

Pravým opakem jsou situace, kdy se na dění kolem sebe díváme přes zmenšovací sklo. Všechny problémy se nám jeví jako nevýznamné, nedůležité a nevěnujeme jim pozornost. Nakonec narostou do takových rozměrů, že si s nimi už nedokážeme poradit.

Poslední optický zobrazovací nástroj, o kterém se zmíním, je zrcadlo. Jistě si vzpomenete na vyprávění zážitků našich sester ze zrcadlového bludiště. Zrcadlo dokáže odrážet dopadající světlo a vytvářet v prostoru obraz předmětu před zrcadlem. Jaký obraz? No přece legrační. Jsme měli na fotce štíhlejší ta zase byla v bludišti tak skutečnosti vysoká. Lidský zrcadlo, které vytvořily obraz člověka. Nejednoho tak rozhodilo, že se cizí pomoci vymanit ze zajetí zrcadel. Všichni jsme se alespoň chvíli bavili na cizí účet. V reálném duchovním životě to ale může být bolestivější.

Soňu či Ivu než Jindřišku a široká, jak je ve um vyrobil zdeformovaný návštěvníka to nedokázal bez zkreslujících

S Frantovým svolením bych se nakonec rád zmínil o ideálně rovném zrcadle, které poskytne náš věrný obraz. Vyzpíval ho v refrénu své písně, inspirované biblickým textem, který zní: „*Nastav mi zrcadlo, Pane, ať znám, ať vím a znám, jak já sám vypadám*“. Až se mi bude zdát o sobě, až se mi bude zdát o bratru. „*Nastav mi zrcadlo, Pane, ať znám, ať vím a znám, jak já sám vypadám*“.

Jenda Petrovič

1.6. – Mezinárodní den dětí

Bůh žehná dětem

Ježíš se svými učedníky prožil další náročný den. Všichni se už viděli někde v ústraní, kde by se mohli natáhnout a začít odpočívat. Jenže v té chvíli se stalo něco zvláštního.

Tehdy k němu přinášeli děti, aby na ně vložil ruce a pomodlil se; ale učedníci jim to zakazovali.

Ježíš však řekl: "Nechte děti a nebraňte jim jít ke mně; neboť takovým patří království nebeské."

Požehnal jim a šel dál. (Matouš 19,13-15)

Z textu není zcela jasné, kdo přinášel své děti k Ježíši. Ale nejspíš to byli oba rodiče. Lukáš ve svém evangeliu píše, že Marie s Josefem navštívili chrám se svým synem Ježíšem, nedlouho po jeho narození. Tam se také setkali se staříčkým Simeonem, který se těšil na příchod Mesiáše. Bůh viděl jeho velkou touhu po setkání s Mesiášem a tak

mu slíbil, že ho skutečně uvidí. Když Simeon uviděl Josefa s Marií, vzal Ježíše do náručí a chválil Boha, že se této chvíle dočkal. Lukáš pak ještě napíše: "A Simeon jim požehnal..." (Lukáš 2,34)

Podle všeho k Ježíši ten večer přicházejí mladé manželské páry a přinášejí k němu své děti, "...aby jim žehnal a se za ně modlil..." (Průvodce životem) Touží po tom, aby na jejich dětech spočinulo požehnání tohoto velkého učitele.

Učedníci se ale domnívají, že už toho bylo ten den dost. Proto se snaží tyto lidi od Ježíše odehnat. Myslí to upřímně. Ježíš si podle nich už potřebuje odpočinout. Možná měli strach, že kdyby Ježíš těmto rodinám požehnal, vzbudil by zbytečný hněv kněží, kteří si v té době na tuto činnost dělali monopol.

Ježíšovi toto vše nevadí. Přestože je už unavený, zastaví se, postupně vkládá ruce na jednotlivé děti a prosí svého nebeského Otce, aby tyto děti chránil a dal jim své požehnání. Prosím, aby z těchto dětí vyrostli budoucí obyvatelé jeho království.

Myslím, že nám tím chtěl Ježíš ukázat, co můžeme udělat pro naše děti. Už, když jsou malé, je můžeme přinést k Bohu a vyprosit si u něj pro naše potomky jeho požehnání. Když přijdeme s naším dítětem k Ježíši, on nás nevyžene. Položí své ruce i na jejich hlavu a dá jim své požehnání, které je bude provázet tak dlouho, jak dlouho o ně budou stát.

Nebojme se dát dětem tento hodnotný dar do jejich života co nejdříve. Nic lepšího totiž pro ně udělat nemůžeme.

Autor: Vlastík Fürst

Kybernetické zamyšlení

Před pár dny jsme prožili víkendovku „babinec“. Počasí bylo nádherné, moje cestovatelská touha byla alespoň částečně ukojena krásnými výlety. Prohlížím si zpětně fotky z akce, vzpomínám na příjemné chvíle, a najednou mně něco zarazí. Na většině snímků po zaznění povelu: „Úsměv! Dívejte se na mě!“ je ‘umně’ vyvedena skupinka usmívajících se lidiček. Ovšem ve chvílích odpočinku, kdy nikdo neočekává moje zákeřné mačkání spouště, vidím na fotkách naše mládežníky, kteří všichni jako jeden muž mají hlavy skloněné a okolní architektonické či přírodní skvosty je moc nezajímají. To, co uchvátilo jejich pozornost, je mobil a snaha zachytit alespoň „jednu čárku“ internetového signálu.

Slovo internet je dnes skloňován ve všech pádech. I v našich postarších řadách už si bez něho život nedovedeme představit. Před pár lety se nám ani nesnilo o tom, že bychom si mohli stáhnout knihu, film, poslat zdarma fotky či „dopis“ přátelům, vyhledat spousty informací bez nutnosti navštívit knihovnu a pročítání stohů knih. Internet je bezesporu užitečná věc. Ale všechno má své ALE.

Za ty roky strávené ve školství jsem poznala, že naši teenageři shledávají výhody celosvětové pavučiny v něčem zcela jiném, než my, dospěláci. Knihy povětšinou nečtou, filmy delší než youtube video je neberou, vyhledat si smysluplné informace jim moc smysluplné nepřipadá – pokud nejde o honbu za posledním modelem značkových tenisek nebo kšiltovky. Samozřejmě najdou se i světlé výjimky. To, proč naše děti a vnoučata „visí“ na internetu, jsou tzv. sociální sítě.

Je to služba, která registrovaným členům umožňuje vytvářet si veřejný či částečně veřejný profil, komunikovat spolu, sdílet informace, fotografie, videa, provozovat chat a další aktivity. Komunikace mezi uživateli může probíhat buď soukromě mezi dvěma uživateli, nebo (nejčastěji) hromadně mezi uživatelem a skupinou s ním propojených dalších uživatelů.

O vlivu digitálních technologií na společnost i jedince dnes nikdo nepochybuje. Právě na děti je toto působení nejvýraznější. Kromě poklesu fyzické výkonnosti a častější nemocnosti se u nich stále více vyskytují psychické problémy – kyberšikana, závislost na počítačích, zvýšená agresivita spojená s některými počítačovými hrami, rozpad sociálních vztahů a navazování těch virtuálních, snížení pozornosti a další negativní jevy.

Nezastírejme si, že se to týká i naší mládeže. A protože se začíná projevovat negativní vliv sociálních sítí i na nich, mám potřebu k problému něco málo napsat. Nechci se zabývat poučováním dětí, jaká nebezpečí na ně na internetu číhají – informovanost v této oblasti je díky škole značná. To, že varování berou na lehkou váhu, je věc druhá. Mé zamyšlení směřuje spíše k nám, starším. Ne všichni máme reálnou představu o tom, jak mocnou zbraní – doslova – internet je. Máme tendenci vidět jen to, že děti se méně

hýbou, méně kamarádí, méně umí číst a méně ví. Objasněme si, jak mladí k sociálním sítím přistupují.

„Většina uživatelů komunitních serverů, jako jsou Facebook nebo Twitter, má výrazné sklony stavět po síti na odív svoji oblíbenost více, než to odpovídá realitě - a to třeba tak, že hromadí přátele, vkládají své vyretušované fotky nebo popisují, jaký si koupili nový notebook a kam se chystají na dovolenou,“ říká sociální psycholožka Laura Buffardiová.

Čím více má uživatel „přátel“, kteří sledují jeho příspěvky, čím větší má sledovanost svých příspěvků, čím více má „lajků“, tedy kladných hodnocení, tím více stoupá jeho sebevědomí, pocit oblíbenosti a cítí se být součástí celku. „Už samotná terminologie ‚přátel‘ je však zavádějící. Vyvolává iluzorní pocit bezpečí a dojem, že jste mezi svými,“ varuje Karel Wolf, šéfredaktor internetového magazínu ITBiz. „Zatímco v běžném životě máte většinou nanejvýš dvacet nejbližších, na síti sdílíte soukromí i s tisícovkou přátel. Na rozdíl od setkání tváří v tvář zůstane všechno, co na sebe virtuálním přátelům prozradíte, zaznamenáno pro budoucnost a šíří se skrze jejich kontakty dále,“ dodává Karel Wolf. I když informace smažete, nevíte, kdo si je stihl stáhnout a může je použít proti vám klidně i za pár let.

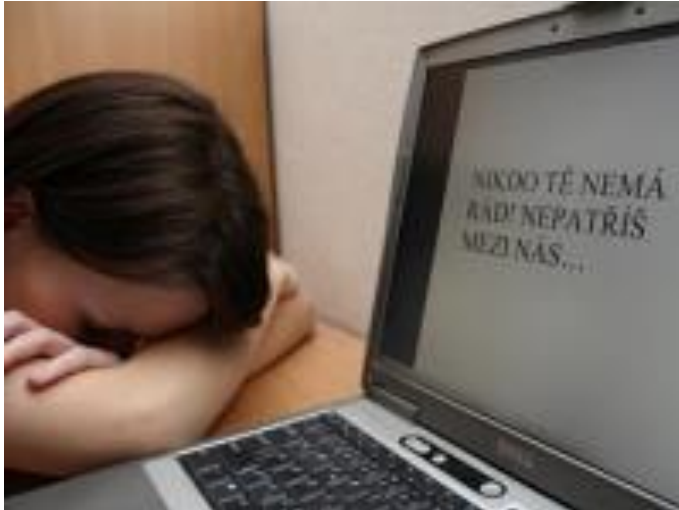
A z toho může plynout řada problémů:

- Kyberšikana - k jejím základním projevům patří **zasílání obtěžujících, ponižujících a útočných zpráv pomocí všemožných komunikačních kanálů** (internet, telefon, sociální sítě atd.), vytváření blogů, které svým obsahem ponižují, zesměšňují konkrétního jedince, fyzické napadení oběti spojené s natáčením na video, úmyslné provokování a natáčení rozčilené oběti na videozáznam, napadání uživatelů v

diskusních fórech, odkrývání cizích tajemství, odcizení identity a její zneužití, obtěžování, pronásledování, očerňování a vydírání s využitím komunikačních technologií.

- Sexting - elektronické rozesílání zpráv, obrázků a videí jiné osoby se sexuálním obsahem.
- Happy Slapping - členové gangu překvapí nic netušící oběť, dospělého i dospívajícího, které podrobí dopředu naplánovanému útoku. Ataky se vyznačují nebývalou zákeřností, která je hnána touhou získat co nejvíce šokující agresivní a „obdivuhodné“ video.
- Netholismus - závislosti na internetu, hraní, ale i bezhlavém seznamování pomocí sociálních sítí.
- Kybergrooming - jednání osoby, která se snaží zmanipulovat vyhlédnutou oběť a donutit ji k osobní schůzce. Důvodem schůzky bývá nejčastěji sexuální zneužití, fyzické napadení, nebo donucení k terorismu.
- Hoax - falešná a poplašná zpráva, novinářská kachna, podvod i žert.

Zaměřím se jen na kyberšikanu, i když následující řádky platí globálně na všechny projevy zneužívání sociálních sítí. Kyberšikana je závažným činem, v České republice ne však trestným. Její náplní jsou však jiné trestné činy, např. pomluva, vydírání, nebezpečné pronásledování nebo nebezpečné vyhrožování. **Pro oběť představuje šikana trauma a nesmírné psychické zatížení, je to pro ni agresivní, ubližující a nepříjemné chování.** V případě psychiky nezletilých jde o zatížení výrazně větší než u dospělého. Pravdou také je, že jen **málokdy zasáhne odpovědná dospělá osoba.** Agresor si někdy ani neuvědomuje, že je vykonavatelem kyberšikany a považuje své chování za legraci.

Jedním z mnoha příkladů je příběh polské studentky gymnázia Anny Halové. Anna byla v roce 2006 sexuálně obtěžována spolužáky, kteří ze svého chování pořídili nahrávku, kterou vložili na internet. Anna se oběsila na švihadle, protože se odmítla vrátit do školy a neviděla ve své zoufalé situaci jiné řešení. Velmi důležitá je **role rodičů agresorů. Právě oni jsou často těmi, kdo vinu agresorů popírají a šíří**

názor, že se o nic nejedná, nebo že si dokonce oběť za všechno může sama. Takové názory hovoří o agresorovi a o jeho pokřiveném rodinném prostředí, ve kterém vyrůstal. Děti nejsou vedeny k ohleduplnému a empatickému chování k ostatním.

Agresoři jsou většinou děti, které si zvyšují prostřednictvím týrání vlastní sebevědomí nebo sociální status. Jsou přesvědčeni, že si oběť týrání zaslouží. Často jde o děti se špatným prospěchem a sníženou inteligencí.

Dětská psychika není tak odolná, jako ta naše. Nedospělý člověk nedokáže nad urážkami mávnout rukou a myslet si svoje. Případů, kdy teenageři řeší šikanu ať už klasickou či kyberšikanu sebevraždou, stále přibývá. Naposledy 13letá Julie z Liberce v dubnu 2017.

Přirovnávat hádky a spory z dob našeho mládí k formě řešení konfliktů dnešní mládeže je nemyslitelné. Je veliký rozdíl, zda naše přirovnání kamaráda k hovézímu skotu uslyší parta či spolužáci ve škole, nebo zda se zostuzování, pomluvy a častování výrazy zapůjčenými z gynekologického slovníku šíří rychlostí světla mezi stovky cizích lidí. Takovou urážku už žádná omluva nespraví a kdo nezažil pocity takto osočeného nezralého človíčka, nepochopí.

Prvořadou prevencí šikany by měla být **důsledná výchova v rodině, ve škole, ve sboru**. Dítě by mělo vědět, že **násilí jakéhokoliv druhu je neakceptovatelné**. Kdo zná pachatele kyberšikany, měl by ho označit a oběti se zastat. V případě pozitivního zásahu by neměla šikana ani ve své kyber podobě zdaleka tak závažné důsledky. **Oběť by se měla svěřit blízké dospělé osobě, která by měla zasáhnout**. Je však pravdou, že řada obětí se se svými problémy nesvěří, protože mezi mladými převládá názor, že jim stejně nikdo nepomůže.

A jak je to v našem sboru ?

Ivana Burešová

5. eku výšlap – prvomájový

Zázrakem by se dal nazvat fakt, že po mnoha popršených dnech se právě 1.května vyčásilo tak, že i snědí Italové by nám mohli závidět. Blankytné nebe a hřejivé paprsky slunce, které vydatně nabírá na síle, provázely účastníky dalšího, tentokrát již 5. ekumenického výšlapu z Rožnova přes Hážovické díly, Díly, do Hutiska a odtud do Vigantic na ranč u Jindrů. Všech 24 účastníků + 1 pes si užilo krásný výhled z valašských

kopců, někteří se dokonce opálili a příjemně znaveni jsme si odpočinuli na ranči u Jindrů ve Viganticích u duchovního zamyšlení a hojného pohoštění. Budeme se na vás těšit při dalším putování !

Ivana Burešová

2. ročník babince - Cetechovice

Krásná vesnička Cetechovice na pomezí Hané a Slovácka se vyloupila ze žlutých polí osetých řepkou, když dvě plně obsazená auta maminkami a dětmi v páteční podvečer 12.května projela Roštínem. Naším domovem se po následující 3dny stala místní nově zrekonstruovaná fara a odtud jsme vyráželi na výlety do okolí. V sobotu jsme si prohlédli 8km vzdálený hrad Buchlov a překrásný zámecký park v Buchlovicích. Pečlivě upravená farní zahrada skrývala ohniště, které jsme využili na opékání párečků. V neděli jsme uspořádali pro děti hru na stopovanou plnou úkolů biblických i těch, které ověřily fyzickou zdatnost dětí. Jejich úsilí bylo korunováno nalezením pokladu. Po obědě jsme se rozjeli do Kroměříže, kde jsme

k radosti malých i velkých navštívili zrcadlové bludiště a Podzámeckou zahradu s minizoo. Moc jsme si babinec užili a těšíme se, že nás příští rok pojede ještě víc.

Ivana Burešová

Každoročně DC Valašské Meziříčí pořádá tradiční ADRABRIGÁDU. Nebude tomu jinak ani letos. V termínu od **16. 7. - 21. 7. 2017** jsou srdečně vítáni všichni mladí nadšenci, kterým osudy druhých nejsou lhostejné.

Přihlašování spuštěno na facebookovém profilu Dobrovolnického centra Adra !

Retro fotografie

Trojanovice 2012

Křesťanské aforismy

Neproste Boha o odpověď, pokud jste nepoděkovali za otázku.

Mozek nestačí na to, abychom pochopili své bližní - potřebujeme také srdce.

Král často chodí mezi svůj lid - převlečený za ty, kterými lid pohrdá.

Boží hlas? Lidem někdy nestačí, když někdo mluví dost hlasitě.